

דף ישראל

אינכם תמיד יודעים אם הדבר שאתם עומדים לומר הוא אינטליגנטי, אך אם אתם מדברים על אהבה, אז אתם יודעים שזה אינטליגנטי.

מדבריו של ראל

חמלה - היה המדריך של עצמך *

פעילויות התנועה בארץ

מצעד הגאווה *

הפגנת השלום *

בדוכן בשיינקין *

פסטיבל סגול *

מסביב לעולם

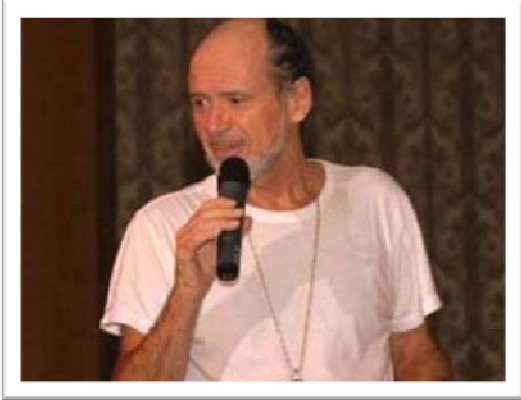
מהמדריכה הלאומית באיראן *

חדשות מאירופה *

חמלה – היה המדריך של עצמך

מדבריו של ראל, הלקוחים מרשימות שנעשו בסמינר החורף האחרון, פברואר 2007 שויץ. דברים נוספים מסמינר זה יובאו בדפי הקונטקט הבאים.

חמלה ואמפתיה מתחילים בתוכנו

בתוכנו, לכולנו יש מן אישיות כפולה. ישנו האדם הרגיל לו אנו יכולים לקרא לא-מודע והשני מודע. האדם המודע יכול להביא רק אמפתיה וחמלה.

הלא מודע יכול להרוג את כולם, להפוך לאיש צבא או בוש. זהו האדם הרגיל עם כל הפוטנציאל לרוע. הלא מודע יכול לעיתים לעשות דברים טובים בצורה לא מודעת. המודע לעומת זאת, תמיד יבחר בטוב. במקום שקיימת מודעות, שם קיימת אהבה וטוב. אנו באמת צריכים להחשיב את עצמנו כבעלי אישיות כפולה.

כאשר אני משתמש במודעות שלי, הישות האחרת

המסוגלת לגרוע מכל נמצאת כאן גם כן. כולכם עשיתם דברים איומים, אתם יודעים זאת, עשיתם דברים שאתם מתחרטים עליהם, דברים שהייתם רוצים שכלל לא היו נעשים או נאמרים על ידכם. גרמתם לכמה אנשים לסבל, גנבתם, יתכן ואפילו הרגתם. הכל יתכן. זה המקום בו אתם חייבים לסלוח, לסלוח לעצמכם. אבל כדי לעשות זאת, המודעות חייבת לדבר אלינו תחילה, היא נדרשת לקחת את ידו של הילד הקטן שהוא חוסר-המודעות שהוא אנחנו, בכל זמן, ולומר לו: "עשית טעות, אבל זה הולך להיות בסדר, אני אדריך אותך". לפני הכל אתה חייב להיות המדריך של עצמך.

מה משמעות האמירה שמודעות חייבת להדריך אותנו? משמעותה שיש מישהו, פרט, שיש להדריכו. זה כל כך קל לראות את עצמנו מדריכים של אחרים, זה מאפשר לנו לשכוח עד כמה אנו זקוקים להדרכה. אם תרצו להיות מדריכים גדולים, התחילו להדריך את עצמכם, על ידי כך שתיקחו עצמכם ביד ותנחו את עצמכם לקראת אהבה וטוב.

הביטו בעצמכם עם היכולת לאהוב את פגמיכם, לאהוב את כל עברכם, את כל הטעויות שעשיתם, בהחילכם את המשפט "סלח להם מאחר והם אינם יודעים את אשר הם עושים". ואשר במקרה זה הופך ל- "סלח לי, על אשר לא ידעתי את אשר אני עושה". סלח לי, עצמי, בגלל שלא ידעתי מה אני עושה, לא הייתי מודע, לא הייתי במצב של אהבה וזו הסיבה לסבל שגרמתי לאחרים.

הביטו בעצמכם עם חמלה ואהבה, קחו עצמכם ביד ודברו לעצמכם – אני עושה זאת בעצמי – עשו זאת, אפילו אם אתם חוששים להראות לא שפויים בגלל שאתם מדברים לעצמכם, רק הגידו לעצמכם "הפסק זאת!"

אף אחד אינו מושלם, לא מדריך, לא אני, ואף לא האלוהים.

לעיתים, בהביטי בפלנטה, אני מאבד מעט תקווה. זה קורה לי, זה פגם שיש לי. לעיתים אני אומר לאלוהים "נמאס לי, בואו וקחו אותי, אני לא רוצה לראות אותם עוד". ואז אני מדבר לעצמי, אני מזכיר לעצמי שאם אני עדיין כאן זה סימן שזה עדיין לא נגמר, עדיין יש לי דברים לעשות.

אני מביט בראלים שכאן שהם 100% איתי ואני אומר לעצמי שאני חייב להמשיך ולהיאבק.

זה קרה בוודאי גם לכם, זה נורמאלי להיות מיואש לזמן קצר כאשר אנו רואים מה קורה בעולמנו. כאשר אנו רואים כיצד אנשים מגיבים רק לעובדה הפשוטה שאנו ראלים (זאת בהתייחס לדרך בה מתייחסים האנשים בצרפת ושוויץ לראלים). מה פשעינו? כמה אנשים הרגנו או רצחנו? פשעינו? אנו מאמינים בחוצנים!! זה רציני! ☺

אנו מאמינים בעצמים בלתי מזוהים... "באו ונשרוף אותם!!" ☺

אנו מאמינים בשיבוט... זה לא פגע באף אחד למיטב ידיעתי, לא כן? מה פשעינו? בכל אופן, לאלו אשר מלים את ילדיהם ומכסים את נשותיהם ברעלות, להם אנו חייבים סובלנות, אנו חייבים להראות כבוד בחברה, אנו חייבים לקבל שהם שונים. הספר שלהם אומר שאנו חייבים להרוג יהודים ונוצרים. אין בעיה אומר הרוב, אנו חייבים להיות סובלניים! אבל לראלים אשר מאמינים בחוצנים, לא תהיה יותר סובלנות.

לעיתים אני אומר לעצמי, מה אני עושה כאן? ואז אני מדבר אל עצמי ☺

אתם חייבים לקחת את עצמכם ביד ולומר לעצמכם: 'המודעות שלי תדבר כעת לחוסר המודעות שלי המגיבה כך'.

זה נכון שלעיתים אנו חשים שאנו רוצים להגיב באופן רגשי ושהכל פשוט דוחף אותנו לעשות כך בחברה שלנו, הנוהגת באופן מאוד שפל. אבל זה נכון לכל דבר ובמיוחד לאהבה עצמית. אדם חייב לקחת את עצמו ביד ולאהוב את עצמו. ברגע שתהיה לך את החמלה הזו ואת האמפתיה לעצמך, רק אז תוכל להיות בעל חמלה ואהבה לאחרים.

כל עוד לא ניקית את עצמך מבפנים – כלומר לסלוח לעצמך, לא הגעת לרמה בה תוכל לאהוב את עצמך ללא תנאי, עם כל הפגמים, הבעיות והחוסרים, עד אז, לא תוכל לאהוב אחרים. לאהוב את פגמך לא אומר כי לא תמשיך לנסות ולהשתפר, אבל אתה חייב ראשית לאהוב את עצמך ורק אחר כך תוכל לעשות את כל מה שיאפשר לך להתפתח. אנו חייבים לקבל את היין והיאנג – את השלמות של היחיד.

תמיד היו מודעים לאותו ילד קטן אשר אותו לקחתם ביד, אפילו אם אתם בני 80. המודעות מדריכה את חוסר המודעות... היו המדריכים של עצמכם!!

פעילויות התנועה בארץ

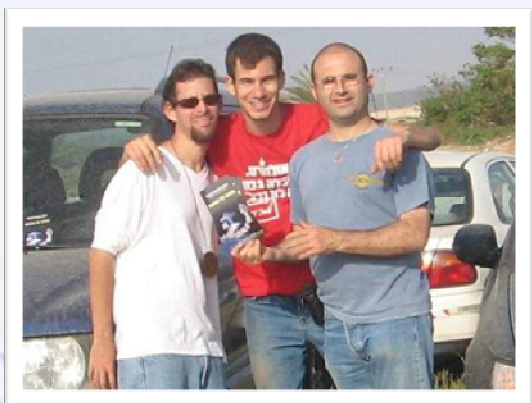
בהפגנת השלום

בשנתיים האחרונות אנו משתדלים לא לפספס אף הפגנה המאורגנת ע"י קואליציית תנועות השלום. בלי שנרגיש הפכנו לחלק בלתי נפרד מנוף ההפגנות האלו. אנו מושכים הרבה תשומת לב במיוחד ע"י עיתונאים וצוותי טלוויזיה זרים. בעקבות ההפגנה הקודמת אפילו קיבלנו אי-מייל מאדם המתגורר באחת מארצות ערב, שראה את השלט שלנו בתוכנית ששודרה בארצו על ההפגנה, והוא נכנס לאתר התנועה (שהיה מצוין על גבי השלט הגדול שלנו) ומאוד הסתקרן לגבי המסרים שלנו, שמו הועבר כמובן לאחראי על המדינה הנ"ל להמשך הקשר.

הידד לצוות שנכח בהפגנה זו וחילק מאות פליירים, ראוי לציון שמעון שהפליא לחלק פליירים רבים יותר מכולנו "בשיטה" שפיתח עם חיוך רחב וביטחון שופע וכמעט שלא קיבל סירוב. קובי

בפסטיבל סגול

שלום אחים ואחיות בתחילת חודש שעבר הייתה לנו פעילות נפלאה בחלוקת פלאיירים. ביום שישי 4 למאי נסענו רוני, אני ואיתי לחוף דור לחלק פלאיירים בפסטיבל סגול המוקדש כולו לעבודה רוחנית, אהבה ומסע הכרות עם עצמנו. וכמו שעשינו בשנה שעברה, התפצלנו לשלושה אזורים, וחילקנו למעלה מ-500 פלאיירים במכוניות. אשמח מאד לפגוש אנשים חדשים שיבואו בעקבות האירוע הנפלא הזה. כראלים המשימה שלנו נעשתה בצורה הטובה ביותר, ואני גאה שהיתה לי אפשרות לקחת חלק בזה, תודה רבה רוני ואיתי על הזמן הנפלא שעברנו יחד, ותודה לשרון שארגנה זאת. כולכם מוזמנים להצטרף אלינו שוב בשנה הבאה :-)

אהבה
חגי

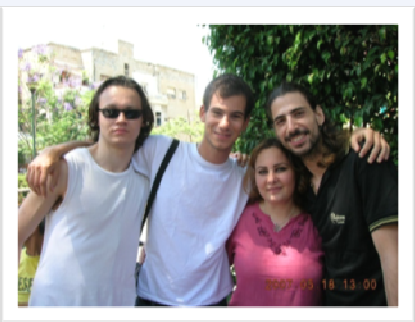
במצעד הגאווה

זה תמיד מהנה להשתתף במצעד הגאווה, ולא רק בגלל הכיף שבהפצת המסר אותו עשינו ע"י חלוקת מאות פליירים מיוחדים לאירוע, אותם הדפיס עוז עבורנו, אלא בגלל כל הצבעוניות שמסביב, במוזיקה והאנשים החייכניים שממש אוהבים אחד את השני, אותם אנשים עדינים שאחראים על חלק גדול מעולם האומנות שלנו, הוגי דעות, סופרים, רקדנים זמרים ועוד. זה ממש מפתיע כמה אנו כבר מאוד מוכרים, וכמו שאתם בוודאי רואים מהתמונות - לנו היה את הכי גדול ☺

קובי

בדוכן בשיינקין

מזה למעלה משמונה שנים אני מקים את הדוכן שלנו בשיינקין בימי שישי מלווה באחד או יותר מחברי התנועה. בהזדמנות זו אני רוצה לציין את מסירותו והתמדתו של נדב המגיע כמעט בקביעות לשיינקין.

רק ימי גשם מעטים גרמו לנו לוותר על ההנאה הרבה שבהפצת המסר באופן הישיר ביותר. הפידבק הוא מיידי ובד"כ לאחר החיכים הראשוניים שמעלה השלט שלנו, אנשים פשוט מביעים עניין וחלקם אף אומר אכן זה נשמע הגיוני ומעניין. חלקם גם מגיע למפגש.

שיינקין הינו הרחוב "הצבעוני" ביותר בארץ ואני ממליץ לכם, לאלו מביינכם שעדיין לא חוו זאת להגיע, זה כיף לא רגיל, לראות לימיננו ארגון דתי זה או אחר מנסה לגרום לאנשים להניח תפילין, אחרים מחלקים נרות שבת, בצד האחר, הצמחונים המתנגדים כמעט באלימות לאכילת בעלי חיים, ולידם ארגון צער בעלי חיים המנסה לגייס כספים להצלת עוד כלב, או דוכן של הסיינטולוגים המנסה לגייס עוד חברים לקורסים שלהם.

בראותי את מספר האנשים הרב המלווה כל דוכן כזה, לעומת דלות המתגייסים שלנו, אני לא אחת תוהה, כיצד ייתכן הדבר, הרי בידנו המסר החשוב והמרכזי ביותר שהאנושות קיבלה מעודה, מסר שהאנושות כולה מנסה לפענח מזה אלפי שנים מתוך הכתובים העתיקים, מסר שהמשמעות שלו נוגעת בחיי כל אחד מאיתנו ובחיי המדינה הזו ובחיייה של האנושות כולה. ובכל זאת רוב חברי התנועה מעדיפים עליו את מנוחת יום השישי בביתם, או עיסוק ערטילאי אחר.

הביטו בזה, דמיינו את זאת במוחכם, ונסו בכנות להסביר לעצמכם מדוע העיסוק המסוים שלכם באותו היום חשוב יותר מהפצת המסר. והיה ותצליחו לתת לעצמכם הסבר משכנע המכסה 52 ימי שישי בשנה, כדאי מאוד שתשאלו את עצמכם שאלה נוספת מדוע אני מגדיר עצמי כראלי? ימי שיינקין לצורך העניין הם מטפורה בלבד, אנו משתתפים בקביעות בהפגנות רבות (כפי שאתם רואים בדף זה) וגרעין של חברים צעירים משתתף בפעילויות אלו בקביעות, ומי שחסר לנו ביותר הוא אתם, אתם הגרעין הוותיק שהקים את התנועה בישראל אתם חסרים לנו...

קובי

חדשות מהעולם

מהמדריכה הלאומית החדשה באיראן

אני מאמינה, שאחת הנקודות החשובות במסר הראלי, היא שגן העדן המובטח בכל הדתות הוא לא מקום אליו אנו עוברים, אלא פרי האחדות והבנה הדדית בין בני האדם באזור המואר בידע, אהבה ומודעות. כלומר לנו בני האדם יש את היכולת ליצור גן-עדן, כמו שאבותינו עושים, אם נשים לב לשלושה תנאים: ידע ומדע, מודעות טהורה ואהבה מוחלטת. רק אז, נוכל להפוך כל גיהנום חשוך לגן-עדן שליו ומלא שמחה.

אני רוצה שכולכם תדעו שבמהלך הסמינר בטורקיה אני, איראנית, חוויתי רגשות אהבה, חיבה ואחדות מאחיי ואחיותיי ממדינות אחרות, במיוחד מישראל. אני חושבת שהאנשים במלון באנטליה לא דמיינו שהקבוצה שלנו מורכבת מאנשים ממדינות שונות הידועות בעולם כמדינות אויב אחת לשניה. הם בטח שאלו את עצמם כיצד הם יכולים לחבק אחד את השני בחום כשהם נפגשים בפעם הראשונה! אך אם הם היו מודעים לפילוסופיה הראלית שניתנה לנו על ידי נביאנו האהוב, זה לא היה מוזר להם. חווינו יחד טעימה מגן-עדן בסמינר באנטליה, והטעם המתוק הזה לא ישכח!

עם כל אהבתי!

אלוריי

מדריכה לאומית באיראן

בצרפת - נסיכה על הבמה

ב-29 באפריל הופיעה "הנסיכה לונה" (בתמונה עם המדריך פיליפ לובו) במופע סטנד-אפ של קומיקאי מפורסם בצרפת (Dieudonne), והציגה את פרויקט קליטוראייד בפני קהל רב וצוותי עיתונות צרפתים ונחלה הצלחה רבה בהצגת הפרויקט.

באיטליה

לחגיגות יום ראשון הראשון באפריל, נאספו כ-70 חברים מהקבוצה האיטלקית לחגוג את סוף השבוע במלון רימיני באיטליה, שם הועברו סדנאות והרצאות. ביום ראשון יצאה הקבוצה לגייס כספים לפרויקט קליטוראייד, סה"כ נאספו באיטליה 9,985 אירו, 15 אירו בלבד מתחת לסכום המטרה שהציבו לעצמם.

